

forhold til denne lov er der tilstræbt en betydelig forenkling af lovteksten, hvorfor de enkelte paragraffer ikke direkte kan sammenholdes med tidligere paragraffer med samme numre.

Bemærkninger til afsnit I.

Afsnittet indeholder bestemmelser svarende til 1954-lovens §§1-3, der er ændrede i overensstemmelse med de under almindelige bemærkninger anførte hovedsynspunkter for så vidt angår navn, formål og kapitalgrundlag.

Til § 1, stk. 1.

Den ændrede formulering understreger, at *udlånet* til løsning af investeringsopgaver er det egentlige formål. Banken kan optage både udenlandske og indenlandske lån, og dette kan foregå ved udstedelse af kasseobligationer eller gældsfor skrivinger.

Til § 1, stk. 2.

Bestemmelsen er en udvidelse i forhold til 1954-loven og skaber hjemmel for banken til at *modtage* forskellige forvaltningsopgaver, der med fordel skønnes at kunne udføres af banken. Disse opgaver refererer sig i hovedsagen til statslige finansielle administrationsområder. Der kan dog også blive tale om administration af ikke-statslige opgaver, for eksempel visse fonde. De nærmere regler for *afgivelse* til banken af disse forvaltningsområder findes i lovens § 8.

Til § 2, stk. 1.

Bestemmelsen omhandler den primære sikkerhed for de af banken optagne lån, således at den i stk. 2 nævnte sikkerhed først bliver aktuel, når bankens forpligtelser ikke kan dækkes af aktiverne.

Til § 2, stk. 2.

Bankens nye kapitalgrundlag (kreditgrundlag) afløser den af staten ydede grundfond for alle lån optaget efter lovens ikrafttræden.

For allerede indgåede forpligtelser opretholdes grundfonden, indtil alle lån optaget før denne lovs ikrafttræden er tilbagebetalt, jfr. nærmere § 14, stk. 2.

Den af staten ydede garanti er foreslået fastsat som en garanti for terminsydelserne i modsætning til en procentvis garanti for lånenes restgæld.

Denne garantiform må være en fuldt ud tilfredsstillende garantiform for kreditorerne og indebærer samtidig, at staten ikke, hvis garantien skulle blive aktuel, kan stilles over for krav om indfrielse af restgælden.

Til § 2, stk. 3.

Det nævnte beløb på 300 mill. kr. er således ikke sammenfaldende med det beløb, for hvilket staten eventuelt hæfter, men er fastsat, for at folketinget, jfr. bestemmelsen i stk. 4, kan have en effektiv kontrol med omfanget af bankens virksomhed.

Til § 3.

Midlertidige kreditter skal ikke medtages ved beregningen af den grænse for gældsstiftelsen, der er fastsat i § 2, stk. 3, jfr. stk. 4. Bestemmelsen tager bl. a. sigte på bankens kontokurant kredit og likviditetsmæssige dispositioner.

Bemærkninger til afsnit II.

Bestemmelserne i 1954-lovens §§ 4-9 vedrørende låneoptagelse m. v. indeholder en række teknisk betonedede regler vedrørende obligationernes tekst, udtrækning, indskrivning m. v. Lignende bestemmelser samt bestemmelser om øvrige primære krav, der stilles i forbindelse med låneoptagelserne, er ikke medtaget i forslaget, da sådanne bestemmelser ikke kan anses for at være lovstof, men vil blive optaget i bankens vedtægter, der skal godkendes af finansministeren.

Til § 4.

Bestemmelser om tilbagebetaling af lån er ikke medtaget i lovteksten i modsætning til den tidligere lov. Der er ikke hermed tilsigtet nogen realitetsændring, idet banken også fremover i forbindelse med låneoptagelser vil søge indført bestemmelser, hvorefter tilbagebetaling kan ske efter bankens valg ved opkøb, udtrækning eller opsigelse.

Til § 4, stk. 2.

Bestemmelsen er udvidet således, at obligationerne også kan lyde på navn, for eksempel gældsfor skrivinger for hvilke der på långiverens forlangende kan kræves udstedt kasseobligationer.

Endvidere er bestemmelsen om oprettelse af uamortisable serier bortfaldet, da denne låneform ikke længere anvendes, ligesom reglen om, at finansministeren skal godkende obligationernes tekst ikke er medtaget, da det ikke anses for påkrævet, når selve låneoptagelsen skal godkendes af finansministeren.

Stempellovens § 134 tilsikrer, at de af banken udstedte obligationer er stempelfri, hvorfor særlig regel om stempel- og gebyrfritagelse ikke er medtaget.

Til § 4, stk. 3.

Bestemmelsen udelukker ikke, at videresalg af de af banken opkøbte egne obligationer strækker